

Čas a bytí

- * „Anwesenheit“ (přítomnost, řec. parúsia) je charakterem bytí, jež se stalo základním pro Aristotela
- * Heidegger si všiml, že toto bytí je artikulováno a určováno časem mnohem původněji, než se na první pohled zdá
- * je to čas, co činí věci věcmi. Čas krájí celek do částí, dává řád přítomnosti
- * „Chronos“ je pánem aristotelské „usiá“
- * Aristotelovo určení času jako čísla pohybu v ohledu dříve-nyní
- * Heidegger: *„To charakteristické na vulgárně pojatém čase je pojetí, že čas je časem Nyní.“*
- * Hegelovo pojetí času – negace puntuality tvoří čas – prostor je zde základem času – ‚Punkt‘ (bod) je neměřitelnou „pří-tomností“ a přítomnost zakládá čas
- * proti tomu Bergson – čas, proudící „elan vital“ zakládá prostor jako podržení neustálého, nevzniklého a nezaniknutelného proudu životní a nejpůvodnější síly
- * Nietzsche – motiv síly je důsledkem myšlení času jakožto pohybu, protože tento pohyb času se představuje jako dění (něm. Werden)
- * dnešní svět plánovacích struktur a systémů je rozvržen z přítomnostní pozice, proto je tak důležitá subjekt-objektová figura naší reflexe – proto je bytí pochopeno jako Anwesenheit
- * Heidegger: *„Bytí se stává Anwesenheit, pravda je založena přítomností. Přítomnost je modus času.“*